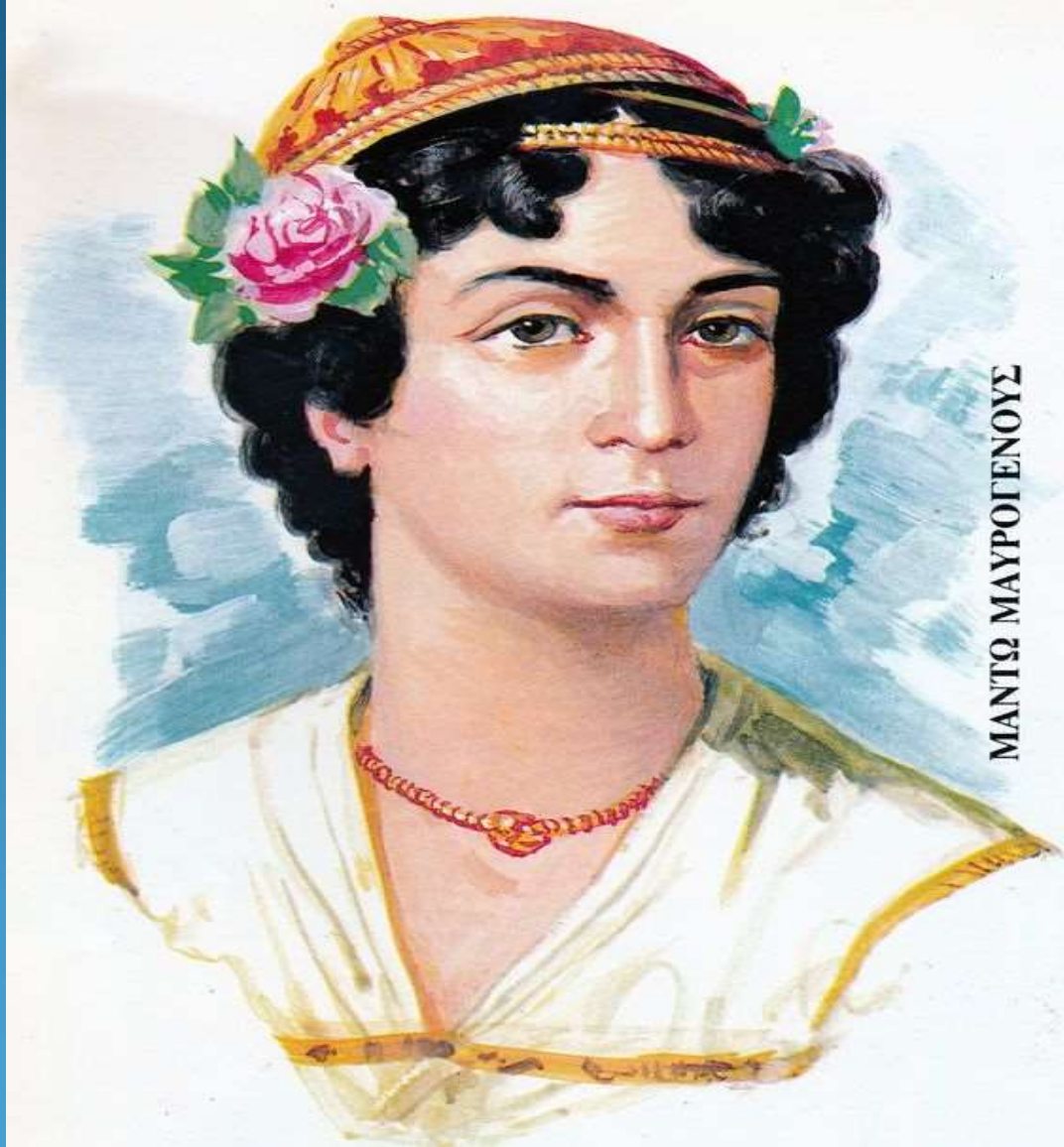


Ιστορικά ονόματα της επανάστασης



Δ' Τάξη
Δημοτικό Σχολείο Νέας Σάντας



MANTO MAYPOΓENOYΣ

<< Η Ιστορία της Μαντώ Μαυρογένους >>

Ήταν κόρη του εμπόρου και μέλους της Φιλικής Εταιρείας, Νικόλαου Μαυρογένη και της Ζαχαράτης Χατζή Μπάτη.

Οι γονείς της κατάγονταν από τη Μύκονο αλλά έμεναν στην Τεργέστη ήδη δέκα χρόνια, επειδή ο πατέρας της Νικόλαος ήταν σπαθάρης (υπασπιστής) του ηγεμόνα της Μολδαβίας και η μητέρα της, η Ζαχαράτη, ήταν δραστήρια γυναίκα που διηύθυνε στην Τεργέστη τις εμπορικές υποθέσεις του άντρα της.

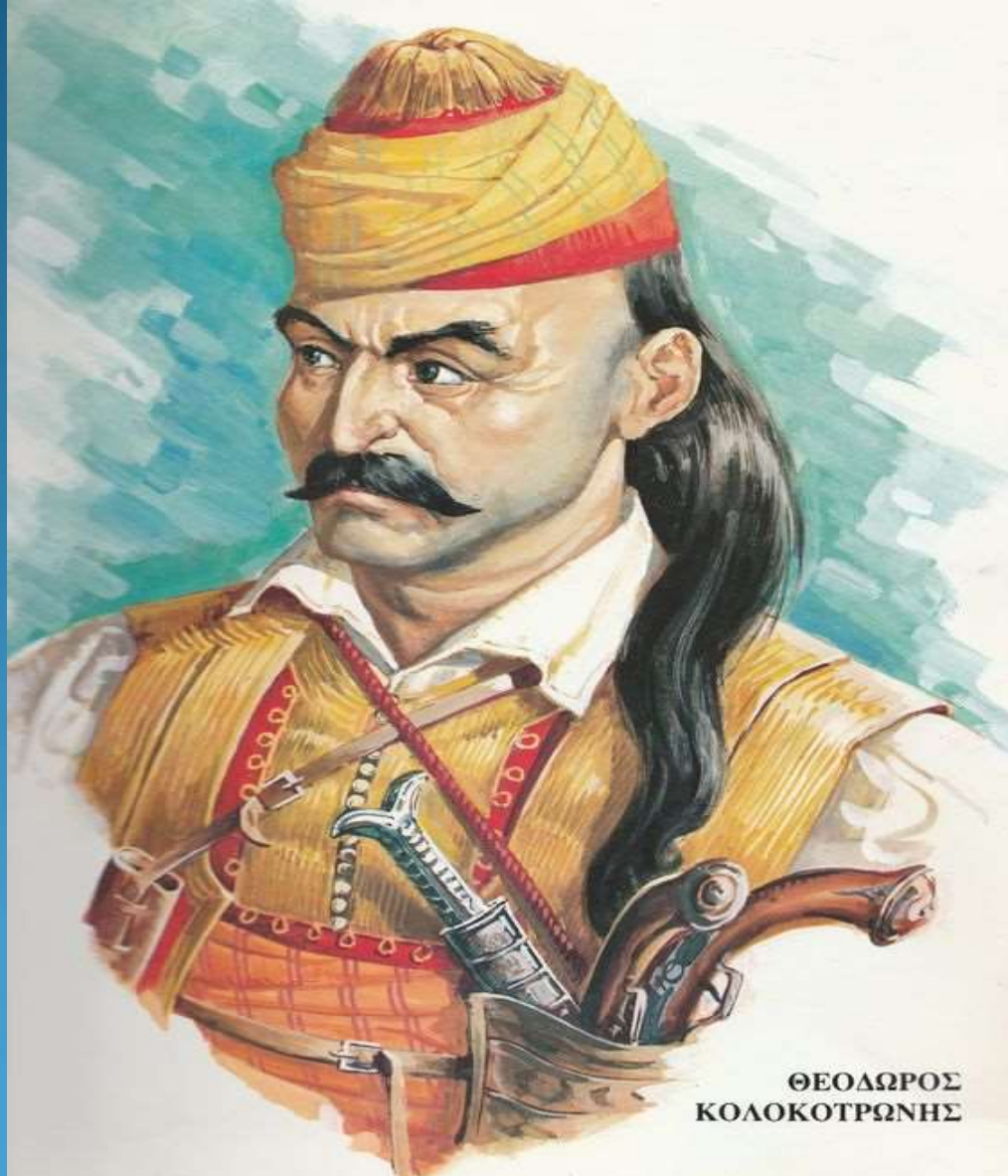
Ήταν μια όμορφη γυναίκα αριστοκρατικής καταγωγής, μεγάλωσε σε μια μορφωμένη οικογένεια, επηρεασμένη από την εποχή του Διαφωτισμού. Κάτοχος της γαλλικής γλώσσας, συνέταξε συγκινητική έκκληση προς τις γυναίκες της Γαλλίας, ζητώντας τη συμπαράστασή τους στον πληθυσμό της Ελλάδας. Για τον Αγώνα διέθεσε όλη της την περιουσία. Για τη συνολική δραστηριότητά της ο Ιωάννης Καποδίστριας της απένειμε — τιμή μοναδική σε γυναίκα — το αξίωμα του επίτιμου αντιστράτηγου και της παραχώρησε κεντρικό σπίτι στο Ναύπλιο. Επίσης εκτός από τα Γαλλικά, μιλούσε άπταιστα Ιταλικά, αλλά και Τουρκικά.

Εξόπλισε δύο επανδρωμένα και «ιδιωτικά» πλοία με δικά της έξοδα, με τα οποία καταδίωξε τους πειρατές που επιτέθηκαν στη Μύκονο και σε άλλα νησιά των Κυκλάδων. Στις 22 Οκτωβρίου 1822, οι Μυκονιάτες απωθούσαν τους Οθωμανούς Τούρκους υπό την ηγεσία της, οι οποίοι αποβιβάστηκαν στο νησί. Εξόπλισε και εφοδίασε 150 άνδρες για να εκστρατεύσει στην Πελοπόννησο και έστειλε δυνάμεις και οικονομική υποστήριξη στη Σάμο, όταν το νησί απειλήθηκε από τους Τούρκους. Αργότερα, η Μαυρογένους έστειλε ένα άλλο σώμα πενήντα ανδρών στην Πελοπόννησο, οι οποίοι συμμετείχαν στην άλωση της Τριπολιτσάς από τους Έλληνες. Επίσης ξόδεψε χρήματα για την ανακούφιση των στρατιωτών και των οικογενειών τους, αλλά και για την προετοιμασία μιας εκστρατείας προς τη Βόρεια Ελλάδα με την υποστήριξη πολλών φιλελλήνων.

Η Μαντώ απηύθυνε έκκληση στις γυναίκες του Παρισιού και του διαφωτισμού στην Ευρώπη ώστε να πάρουν το μέρος των Ελλήνων.

Μετακόμισε στο Ναύπλιο το 1823, για να βρίσκεται στον πυρήνα του αγώνα, αφήνοντας την οικογένειά της η οποία περιφρονούταν ακόμα και από τη μητέρα της λόγω των επιλογών της. Την εποχή εκείνη η Μαυρογένους γνώρισε τον Υψηλάντη με τον οποίον και αρραβωνιάστηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα. Σύντομα, έγινε διάσημη σε όλη την Ευρώπη για την ομορφιά και την ανδρεία της. Αλλά τον Μάιο του ίδιου χρόνου, το σπίτι της κήκε τελείως και η περιουσία εκλάπη. Μετά από αυτό πήγε στην Τρίπολη για να είναι μαζί με τον Υψηλάντη, ενόσω ο Παπαφλέσσας της παρείχε τροφή.

Όταν ο πόλεμος τελείωσε, ο Ιωάννης Καποδίστριας της απέδωσε τον βαθμό του Αντιστράτηγου επί τιμή και της χορήγησε μια κατοικία στο Ναύπλιο, όπου και μετακόμισε εκεί. Είχε στην κατοχή της ένα σπαθί κειμήλιο με την επιγραφή «Δίκασον Κύριε τους αδικούντας με, τους πολεμούντας με, βασίλευε των Βασιλευόντων». Το ξίφος αυτό λέγεται ότι προέρχεται από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και ότι η Μαυρογένους το έδωσε στον Καποδίστρια.



**ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ**

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ήταν Έλληνας αρχιστράτηγος και ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821. Απέκτησε το προσωνύμιο Γέρος του Μοριά. Μετά θάνατον τιμήθηκε από την Ελληνική Πολιτεία με τον βαθμό του Στρατάρχη.

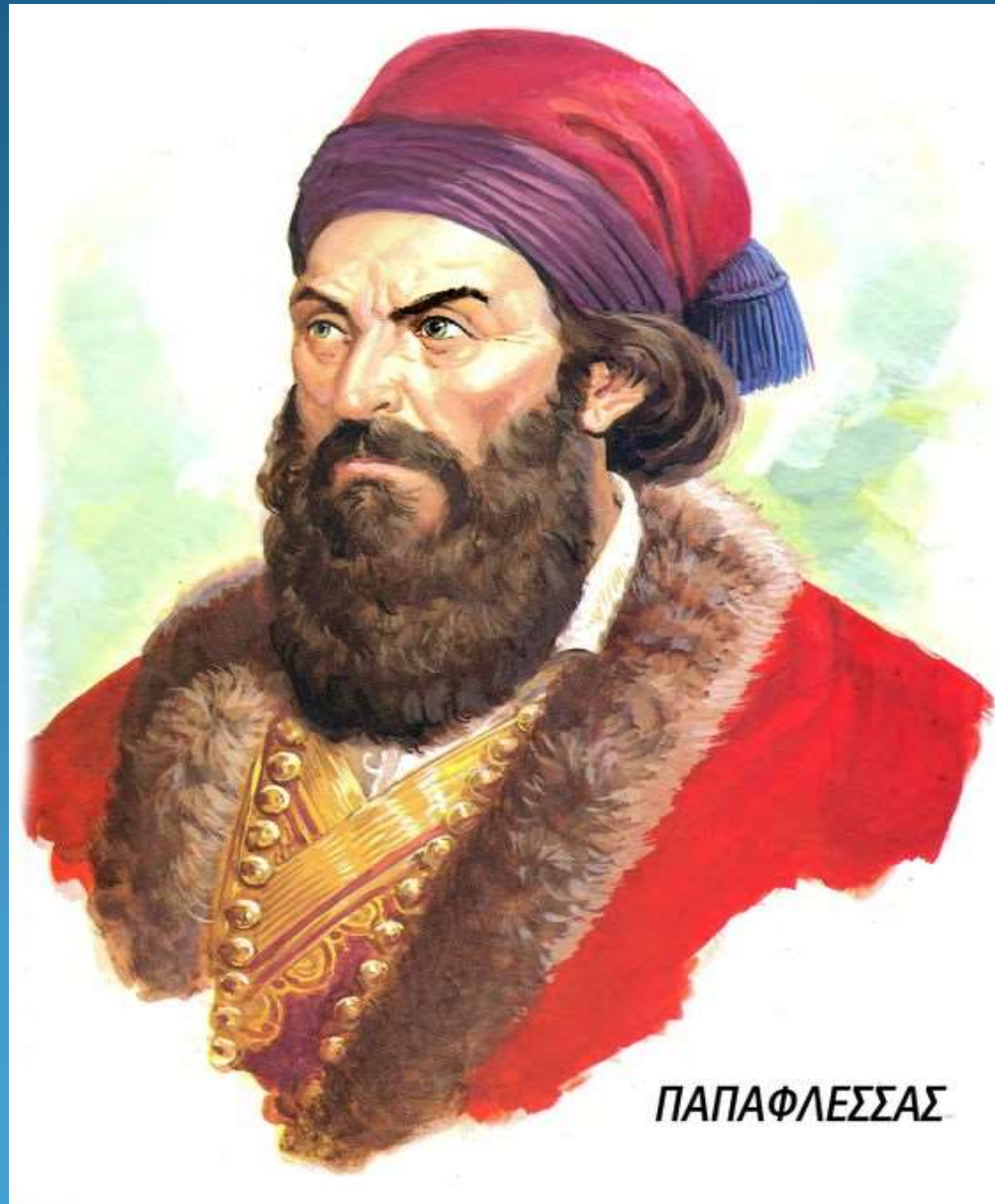
Γεννήθηκε στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας και μεγάλωσε στον πύργο της Καστάνιτσας στη Μάνη.

Σε ηλικία 15 ετών το 1785 μετακόμισε στο χωριό Άκοβος και διορίστηκε αρματωλός εναντίον των κλεφτών. Το 1790 παντρεύτηκε στον Άκοβο την κόρη προεστού Αικατερίνη Καρούτσου. Ζει εκεί μέχρι το 1797 ως οικογενειάρχης και νοικοκύρης, αποκτώντας περιουσία. Η δράση και η φήμη του απλώθηκαν σε όλη την Πελοπόννησο. Το 1802 είχε γίνει τόσο επικίνδυνος στους κατακτητές, ώστε με σουλτανικό φερμάνι καταδικάστηκε σε θάνατο.

Το 1805 πήρε μέρος στις ναυτικές επιχειρήσεις του ρωσικού στόλου κατά τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο. Τον Ιανουάριο του 1806 βγήκε διάταγμα δίωξής του. Ακολούθησε πολύμηνη περιπετειώδης δραματική καταδίωξή του από τους Τούρκους. Κατάφερε, μαχόμενος, να διαφύγει με πλοιάριο στα ρωσοκρατούμενα Κύθηρα. Από το 1810 υπηρέτησε στο ελληνικό στρατιωτικό σώμα του αγγλικού στρατού στη Ζάκυνθο, όπου γρήγορα διακρίθηκε για τη δράση του εναντίον των Γάλλων και έφτασε στο βαθμό του ταγματάρχη.

Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Τον Ιανουάριο του 1821 γύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο. Πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (1821), στην καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (1822). Οι επιτυχίες αυτές τον ανέδειξαν σε αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου. Στη διάρκεια του Εμφυλίου συλλήφθηκε και φυλακίστηκε στο Ναύπλιο. Αποφυλακίστηκε για να αντιμετωπίσει τον Ιμπραήμ. Χωρίς πολύ στρατό ξεκίνησε κλεφτοπόλεμο ως το 1828. Ως το τέλος της Επανάστασης, διαδραμάτιζε ενεργό ρόλο στα στρατιωτικά και πολιτικά πράγματα της εποχής. Υπήρξε ένθερμος οπαδός της πολιτικής του Καποδίστρια. Το 1833 οδηγείται μαζί με άλλους αγωνιστές, στις φυλακές της Ακροναυπλίας στο Ναύπλιο με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Στις 25 Μαΐου 1834 καταδικάστηκε σε θάνατο. Έλαβε χάρη μετά την ενηλικίωση του Όθωνα, το 1835, οπότε και ονομάστηκε στρατηγός και έλαβε το αξίωμα του «Συμβούλου της Επικρατείας».

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1843 το πρωί, από εγκεφαλικό επεισόδιο.



ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

Παπαφλέσσας

Γεννήθηκε στην Πολιανή Μεσσηνίας το 1788[5] και ήταν υστερότοκος γιος, από δεύτερο γάμο, του Δημητρίου Δικαίου, ο οποίος είχε συνολικά 28 παιδιά.[6] Το επίθετο Δικαίος είναι το πραγματικό της εν λόγω οικογένειας και απαντάται ακόμη και σήμερα στο χωριό του την Πολιανή Μεσσηνίας. «Το δε Φλέσσας ή Φλεσσαίος, εικοτολογείται ως παραφθορά του Εφέσιος ή Εφεσαίος. Τούτου δε ένεκα νομίζουν τινές ότι οι Φλεσάιοι κατάγονται εκ της Εφέσου»,[7] Το κοσμικό όνομά του ήταν Γεώργιος Δικαίος του Δημητρίου. Φοίτησε στη Σχολή Δημητσάνας, την οποία δεν την τελείωσε και μόνασε το 1816 στο μοναστήρι της Παναγίας της Βελανιδιάς στην Καλαμάτα, όπου πήρε το όνομα Γρηγόριος (παπάς Φλέσσας εξ ου και το Παπαφλέσσας).[8] Εξαιτίας του επαναστατικού χαρακτήρα του, ήλθε σε σύγκρουση με τον επίσκοπο Μονεμβασιάς, έφυγε από τη μονή του και πήγε σε άλλο μοναστήρι, της Ρεκίτσας. Η νέα σύγκρουσή του με Τούρκο αξιωματούχο για τα περιουσιακά της μονής τον παρώθησε να αφήσει την Πελοπόννησο και να περάσει στη Ζάκυνθο, όπου γνώρισε τον Κολοκοτρώνη[9] και αργότερα πήγε στην Κωνσταντινούπολη.

Εκεί χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης από τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε.

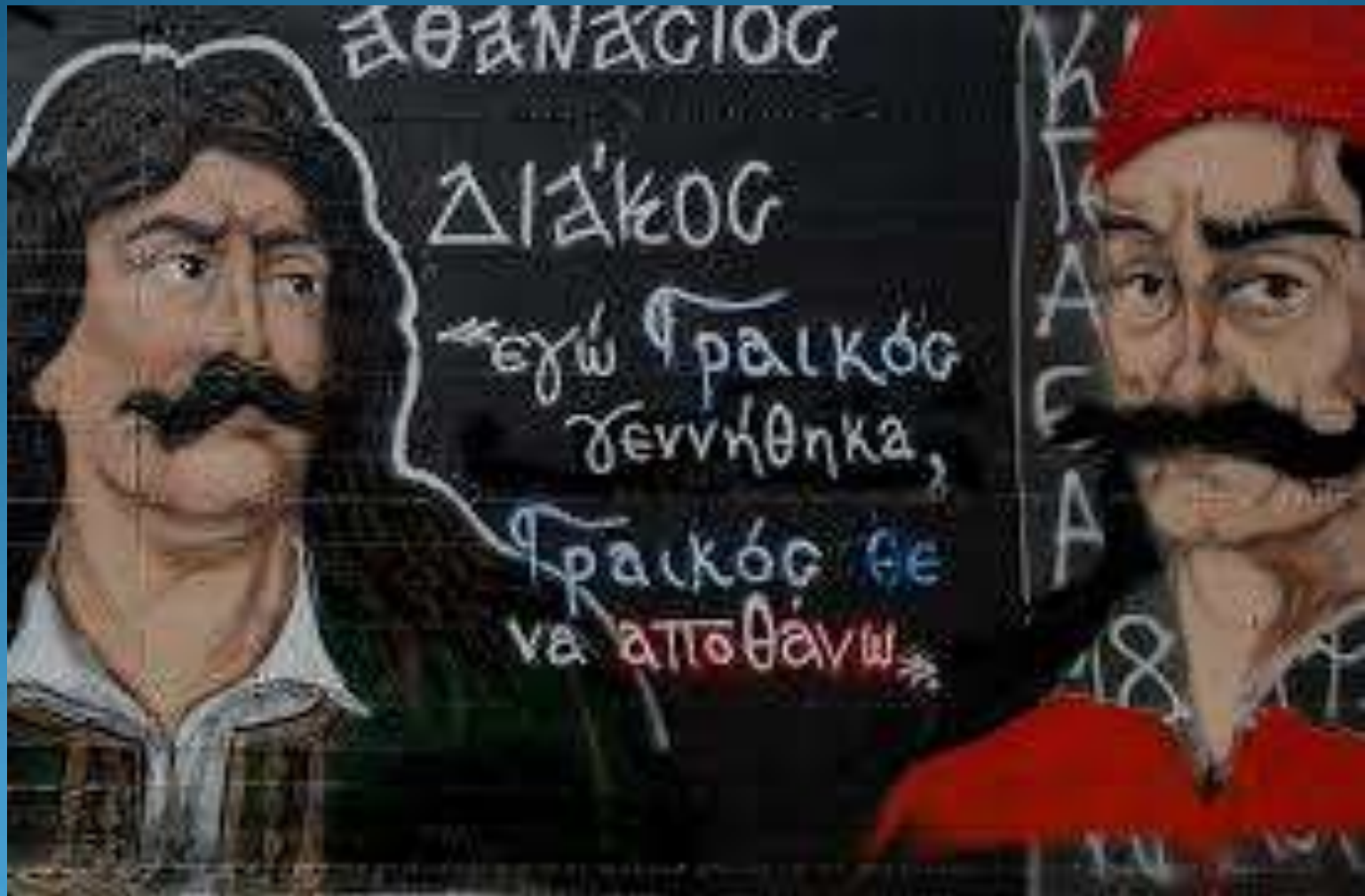


ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΙΣ

Κωνσταντίνος Κανάρης

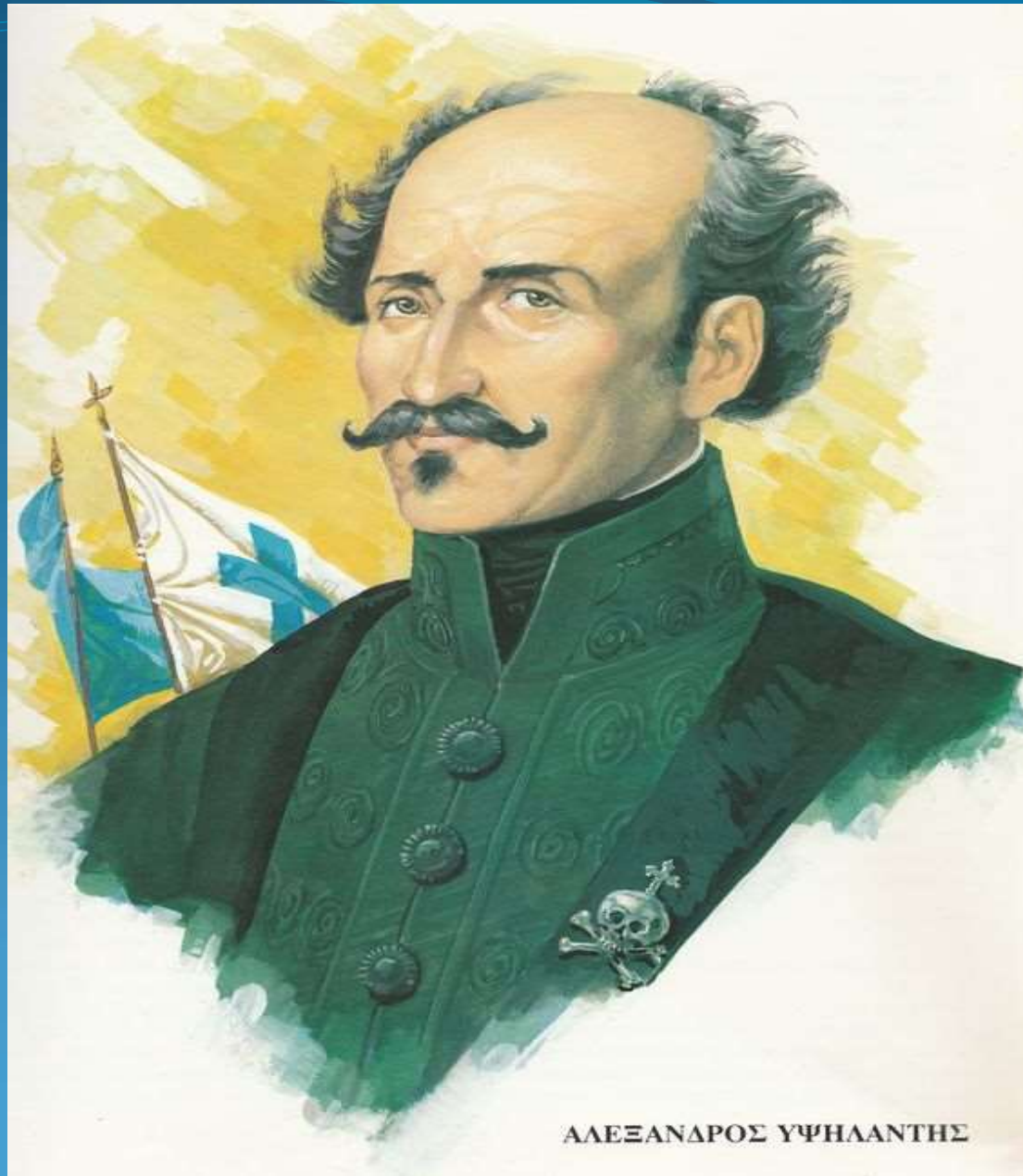
Ηγετική μορφή του '21, στρατιωτικός και πολιτικός. Γεννήθηκε το 1793 ή το 1795 στα Ψαρά, στους κόλπους μιας οικογένειας με μεγάλη ναυτική παράδοση. Ο πατέρας του Μιχαήλ ή ΜικέζΚανάργιος ή Κανάριος διατέλεσε επανειλημμένα δημογέροντας του νησιού και από τον γάμο του με τη Μαρία απέκτησε τρία αγόρια, τον Αναγνώστη, τον Γεώργιο και τον Κωνσταντίνο.

Ο Κωνσταντής έμεινε ορφανός από μικρός και ακολούθησε το ναυτικό επάγγελμα με το επίθετο Κανάρης. Δούλεψε ως μούτσος στο μπρίκι του θείου του Δημήτρη Βουρέκα, που μετέφερε Σουλιώτες από την Πάργα στη Λευκάδα και έμαθε τα μυστικά της θάλασσας. Μετά τον θάνατο του θείου, ανέλαβε καπετάνιος του πλοίου του, με το οποίο πραγματοποίησε πολλά εμπορικά ταξίδια στη Μεσόγειο. Σε ηλικία 22 ετών παντρεύτηκε τη Δέσποινα Μανιάτη, κόρη γνωστής ναυτικής οικογένειας των Ψαρών, με την οποία απέκτησε επτά παιδιά.



Αθανάσιος Διάκος

Ο Αθανάσιος Διάκος (Αθανάσιος Διάκος Φωκίδας ή Αρτοτίνα Φωκίδας, 1788 - Λαμία, 24 Απριλίου 1821) ήταν ένας από τους Έλληνες πρωταγωνιστές ήρωες - οπλαρχηγούς του πρώτου έτους της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, ο οποίος έδρασε στη Στερεά Ελλάδα. Σύμφωνα με μια εκδοχή, το πραγματικό του όνομα ήταν Αθανάσιος Γραμματικός[2][3][4][5] ή κατά άλλους Αθανάσιος Μασσαβέτας[6]. Στα οθωμανικά müsvedde ~ مسوده σημαίνει: σχέδιο και Γραμματέας/Γραμματικός καταγραφής φορολογικών στοιχείων και επομένως είτε Μασσαβέτας στα Οθωμανικά, είτε Γραμματικός στα Ελληνικά, το επώνυμό του ήταν το ίδιο και το αυτό, προφανώς προερχόμενο εξ ιδιότητας που είχαν οι πρόγονοί του[7]. Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία το 1818 και το 1820 έγινε αρματολός στη Λιβαδειά. Τον Απρίλιο του 1821 σε συνεργασία με άλλους οπλαρχηγούς κατέλαβε το φρούριο της Λιβαδειάς και χρησιμοποιώντας το ως ορμητήριο, έδωσε πολλές νικηφόρες μάχες. Κατέλαβε την γέφυρα της Αλαμάνας και στις 23 Απριλίου 1821 έδωσε μάχη με τα στρατεύματα του Ομέρ Βρυώνη. Στη μάχη αυτή συνελήφθη και αφού μεταφέρθηκε στη Λαμία δολοφονήθηκε με ανασκολοπισμό (λογοτεχνικά αναφέρεται ότι "σουβλίστηκε") από τους Τούρκους στις 24 Απριλίου 1821.



ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Αλέξανδρος Υψηλάντης

Στρατιωτικός, λόγιος και αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας. Γεννήθηκε την 1η Δεκεμβρίου του 1792 στην Κωνσταντινούπολη και ήταν πρωτότοκος γιος του Κωνσταντίνου Υψηλάντη. Ανατράφηκε σε περιβάλλον που διαπνεόταν από έντονο πατριωτισμό κι έλαβε εκλεκτή μόρφωση.

Στην Πετρούπολη, όπου ακολούθησε τον πατέρα του, φοίτησε στη Σχολή του Σώματος των Βασιλικών Ακολουθών και στη συνέχεια υπηρέτησε στα σώματα της αυτοκρατορικής φρουράς. Διακρίθηκε στους πολέμους κατά του Ναπολέοντα, ενώ στη μάχη της Δρέσδης, στις 27 Αυγούστου 1813, έχασε το δεξί του χέρι.

Τον Μάρτιο του 1820 ο Εμμανουήλ Ξάνθος του πρόσφερε την αρχηγία της Φιλικής Εταιρείας. Την αποδέχθηκε στις 12 Απριλίου, αφού πρώτα έγιναν δεκτοί οι όροι που έθεσε, και αμέσως άρχισε την οργάνωση του σχεδίου για την έναρξη της Επανάστασης από την Πελοπόννησο.



Μάρκος Μπότσαρης Μετά την έκρηξη της επανάστασης διακρίθηκε στις μάχες στο Κομπότι και την Πλάκα ενώ έλαβε μέρος και στην μάχη του Πέτα και υπεράσπισε το Μεσολόγγι κατά την πρώτη πολιορκία απαντώντας ως άλλος Λεωνίδας στις απαιτήσεις για παράδοση από τον Ομέρ Βρυώνη **"εδώ είναι ο τόπος μας ελάτε να τον πάρετε"**.

Διορίστηκε αρχιστράτηγος της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας και όταν έμαθε ότι υπήρξε δυσαρέσκεια από άλλους οπλαρχηγούς έσκισε το διορισμό του λέγοντας ότι **"τα διπλώματα τα παίρνεις στην μάχη"**.

Στη θέση Πέντε Πηγάδια αντιμετώπισε 5.000 Αλβανούς τους οποίους έτρεψε σε φυγή σκοτώνοντας 280 ενώ οι Έλληνες είχαν μόνο 10 απώλειες.

Ήτα

Γεννήθηκε το 1786.

Σε μικρή ηλικία κατατάχτηκε στα Ηπειρωτικά τάγματα της Κέρκυρας όπου είχαν καταφύγει πολλοί Σουλιώτες και αργότερα πολέμησε στο πλευρό του Αλή πασά των Ιωαννίνων.

Ο ίδιος ο Αλής έλεγε χαρακτηριστικά ότι **"αυτός ο αμίλητος θα φάει πολύ Τουρκιά"**.

ν τέτοιο όμως και το ήθος του που απαγόρευσε στους Σουλιώτες να στήσουν τρόπαιο με τα κεφάλια των εχθρών όπως συνηθίζονταν τότε αλλά τους έβαλε να ψάλλουν "το Σώσον Κύριε το λαόν σου".

Στις 9 Αυγούστου 1823 επικεφαλής 350 Σουλιωτών ανέλαβε να ανακόψει την προέλαση 4.000 Αλβανών του Μουσταή πασά Τζελαλαλδίμπεη.

Στην μάχη που ακολούθησε ένα βόλι τον βρήκε στο κεφάλι ενώ προσπαθούσε να αιχμαλωτίσει τον πασά.

Οι Σουλιώτες συνέχισαν να μάχονται και μετά το θάνατο του και κατάφεραν να κρατήσουν το νεκρό σώμα.

Τάφηκε με μεγαλοπρέπεια στην πόλη που υπερασπίστηκε το Μεσολόγγι

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ – ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ



Η Λασκαρίνα γεννήθηκε στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης κατά την επίσκεψη της μητέρας της στον φυλακισμένο πατέρα της, στις 11 Μαΐου το 1771. Είχε καταγωγή από την Ύδρα και το πραγματικό της επίθετο ήταν Πινότση. Μετά το γάμο της μητέρας της με τον Δημήτρη Λαζάρου-Ορλώφ, η Λασκαρίνα απέκτησε 8 ετεροθαλή αδέρφια.

Η προσφορά της στην Επανάσταση ήταν μεγάλη. Έδωσε όλη της την περιουσία, συντήρησε και εξόπλισε τον ελληνικό στόλο, καθώς ήταν και πλοίαρχος σε ένα από τα καράβια της, τον Αγαμέμνων.

Η Μπουμπουλίνα, έχοντας γίνει ήδη μέλος της Φιλικής Εταιρείας στην Κωνσταντινούπολη, που προετοίμαζε την ελληνική επανάσταση, και όντας η μόνη γυναίκα που μυήθηκε σε αυτή, στον κατώτερο βαθμό μύησης αφού οι γυναίκες δεν γίνονταν δεκτές.

Έτσι η Μπουμπουλίνα, που αφιέρωσε όλη της τη ζωή για την απελευθέρωση του έθνους της, σκοτώθηκε άδοξα σε μια συμπλοκή. Οι Ρώσοι μετά τον θάνατό της, της απένειμαν τον τίτλο της «Ναυάρχου», έναν τίτλο με παγκόσμια μοναδικότητα για γυναικεία μορφή.



ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΕΤΟ ΔΙΑΜΟΝΗΝ

Ο Καποδίστριας έφτασε στο Ναύπλιο, την πρώτη πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, αναλαμβάνοντας τη διακυβέρνηση μιας χώρας που έβγαινε από πολύχρονο αγώνα ενώ οι κάτοικοι της και ιδιαίτερα οι πρόσφυγες ήταν εξαθλιωμένοι.

Ο Καποδίστριας, επειδή πίστευε ότι η πρόοδος της χώρας στηριζόταν στη γεωργία, ίδρυσε Γεωργική Σχολή στην Τίρυνθα για την εκπαίδευση των Ελλήνων αγροτών, εισήγαγε την καλλιέργεια της πατάτας και στήριξε την παραγωγή μεταξιού. Παράλληλα, αναπτύχθηκαν το εμπόριο και η ναυτιλία και οργανώθηκε τακτικός στρατός. Ο Κυβερνήτης επιχείρησε να οργανώσει το κράτος, βελτιώνοντας τη διοίκηση και την οικονομία του.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στη βασική εκπαίδευση των Ελλήνων. Αρμόδια Επιτροπή ανέλαβε τη σύνταξη βιβλίων και τη δημιουργία αλληλοδιδασκτικών σχολείων, στα οποία οι καλύτεροι μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων μάθαιναν στους μικρότερους με τη βοήθεια του δασκάλου γραφή και ανάγνωση. Ιδρύθηκε επίσης το πρώτο ελληνικό Γυμνάσιο, ενώ στο Ορφανοτροφείο της Αίγινας λειτούργησαν αλληλοδιδασκτικά, ελληνικά και χειροτεχνικά σχολεία. Στην Αίγινα λειτούργησε και το *Κεντρικό Σχολείο*.

Καθώς οι διαπραγματεύσεις με τις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) συνεχίζονταν, η χώρα δεν είχε ακόμη καθορισμένα σύνορα. Ο Κυβερνήτης χρησιμοποίησε το κύρος και την εμπειρία του στη διεθνή διπλωματία για να πετύχει την κατοχύρωση όσο το δυνατόν περισσότερων εδαφών στο ελληνικό κράτος, προτείνοντας να είναι εντελώς ανεξάρτητο και με δικό του ηγεμόνα. Προσπάθησε επίσης να κρατά επαναστατημένη την Κρήτη και τη Στερεά Ελλάδα, προκειμένου οι περιοχές αυτές να συμπεριληφθούν στο νέο κράτος. Στην τελευταία μάχη της Επανάστασης, που δόθηκε στην Πέτρα της Βοιωτίας τον Σεπτέμβριο του 1829, οι εξεγερμένοι Έλληνες με επικεφαλής τον Δημήτριο Υψηλάντη νίκησαν τους Τούρκους και τους ανάγκασαν να συνθηκολογήσουν. Μετά τη σημαντική αυτή νίκη, η Λειβαδιά και ουσιαστικά ολόκληρη η Στερεά Ελλάδα παραδόθηκε στους επαναστάτες.

Η συγκεντρωτική διακυβέρνηση του Καποδίστρια και η σύγκρουσή του με πολλά τοπικά συμφέροντα προκάλεσαν τη δυσaréσκεια πολιτικών ομάδων, που αντέδρασαν στην πολιτική του. Στις 27 Σεπτεμβρίου του 1831 ο Καποδίστριας δολοφονήθηκε στο Ναύπλιο, με αποτέλεσμα στη χώρα να επικρατήσει αναρχία.



Ο Μακρυγιάννης γεννήθηκε το 1797 στην περιοχή Αβορίτι Δωρίδας. Υπήρξε σπουδαίος αγωνιστής του 1821, πολιτική προσωπικότητα, αυτοδίδακτος συγγραφέας και μουσικός (έπαιζε ταμπουρά). Το πραγματικό του όνομα ήταν Ιωάννης Τριανταφυλλοδημήτρης. Το επίθετο Μακρυγιάννης του το έδωσαν οι συμπολεμιστές του λόγω του αναστήματος του. Το 1820 έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρίας. Από εκείνη τη στιγμή και μετά συμμετείχε σε πολλές μάχες και το 1824 ανακηρύχθηκε Στρατηγός. Χαρακτηριστικά το 1825, όταν ο στρατός του Ιμπραήμ επιτέθηκε στους Μύλους του Άργους με περισσότερο από τέσσερις χιλιάδες στρατό, ο Στρατηγός πλέον Μακρυγιάννης με 300 στρατιώτες κατάφερε να τον αντιμετωπίσει και να τον αποκρούσει. Υπερασπίστηκε με πάθος την Ακρόπολη το 1826 προβάλλοντας αντίσταση στον Κιουταχή, καθώς για περισσότερο από ένα χρόνο είχε οριστεί φρούραρχος. Κατά τη διάρκεια των μαχών είχε τραυματιστεί πέντε φορές και τα τραύματά του αυτά θα τον βασάνιζαν μέχρι το τέλος της ζωής του. Ο Μακρυγιάννης εκτός από την πολεμική του δράση είχε ενεργή συμμετοχή και στα πολιτικά πράγματα. Μετά την αναδιοργάνωση του Ελληνικού Κράτους διετέλεσε μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας. Πρωταγωνίστησε στην επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου του 1843 για την παραχώρηση Συντάγματος από τον Βασιλιά Όθωνα, με αποτέλεσμα να δικαστεί για εσχάτη προδοσία. Καταδικάστηκε αρχικά σε θάνατο για να μετατραπεί στη συνέχεια η ποινή σε κάθειρξη 10 ετών. Οι γραμματικές του γνώσεις, κτηθείσες σε μεγάλη ηλικία, περιορίζονταν στην ανάγνωση και γραφή των 24 γραμμάτων της αλφαβήτου, χωρίς τόνους, πνεύματα και σημεία στίξης. Τα απομνημονεύματά του: «δυστυχήματα εναντίον της πατρίδας και θρησκείας» - (1829 - 1850), θεωρούνται ιστορικό ντοκουμέντο. Πέθανε το 1864 στην Αθήνα σε ηλικία 67 ετών.

Μαρκίς
Μπότσαρης



Μαρκίς
Μ.

Алишановс Кандидатс
1792-1828



Павловс К.

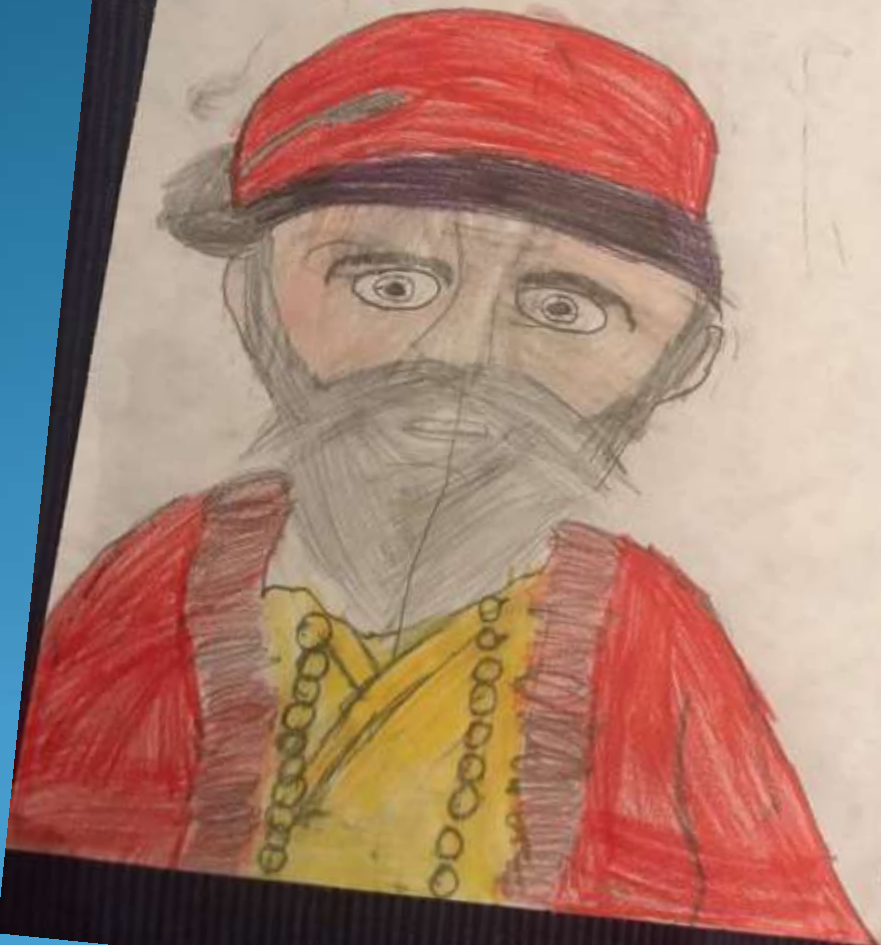
Μαριώ Παυποθέρα

1827



Αριμπα

Παραλιέσος



Παύλος Κ.



Μαρούσα Γένους

Σταρούσα Ευαγγελίτζη





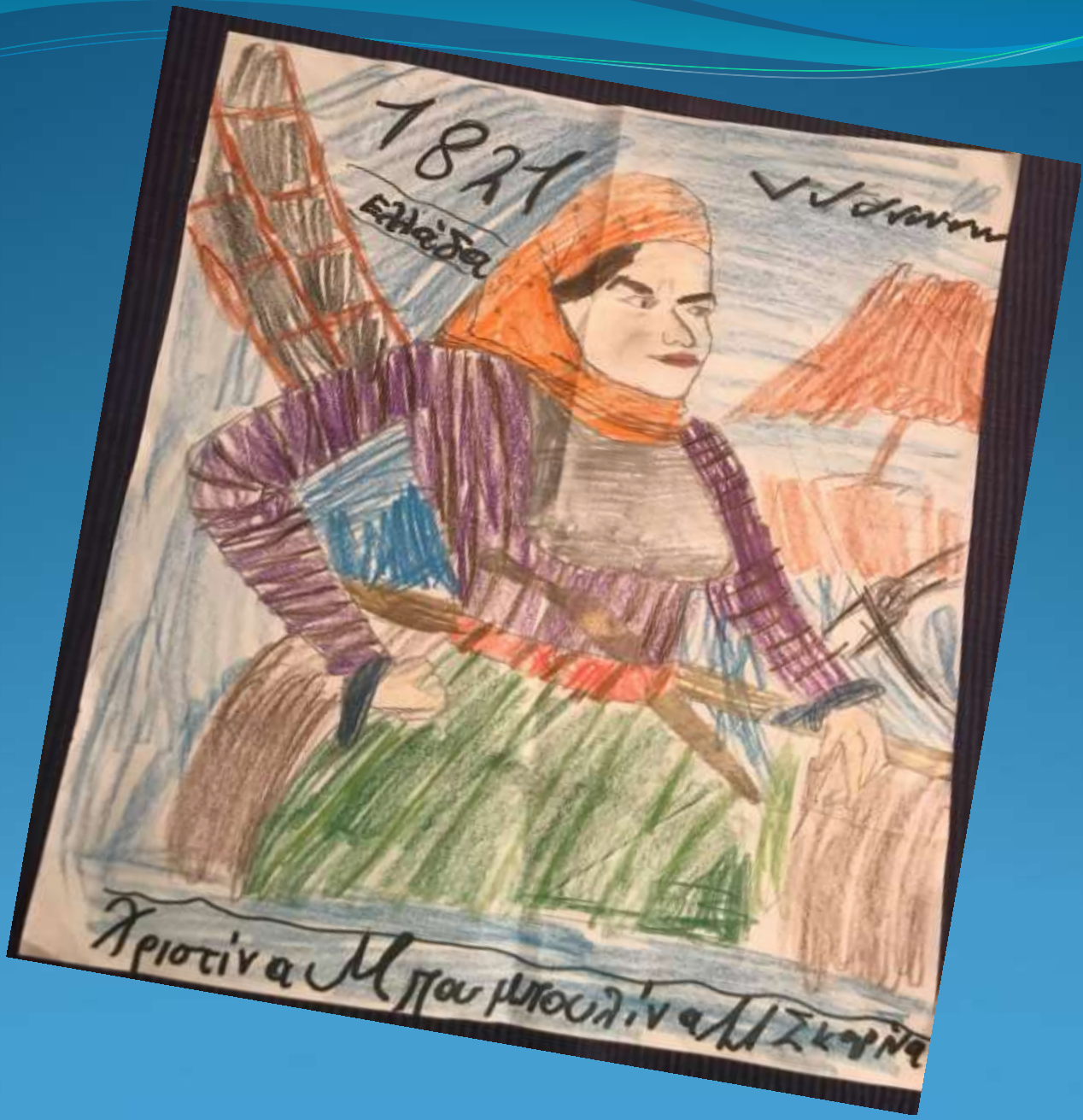
Ευχενία
Ανδρούλακι

Το κρυφό σχολειό



Ευγενία
Ανδρομάχη
(1796-1848)

Νικόλαος Μαυρογένους



1827

Ελλάδα

✓✓✓✓✓

Χριστίνα Μπουλινα Μζκονα



Θεόδωρος
Κοζοκοτρώνης

ΕΛΛΑΔΑ

Κωστός
Βασιλείου

Οι μάχες του 21



COSMOPOLIS GREECE 10:08 μμ

37%

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Ευγενία Α
Κώστας Β
Στέργιος Γ
Αντώνης Ζ
Παναγιώτης Κ
Παύλος Κ
Μαρία Μ
Παναγιώτης Π

Γιάννης Π
Εβελίνα Σ
Δήμητρα Τ
Νεφέλη Τ
Χριστίνα Τ
Αλέξανδρος Τ
Αλέξανδρος Χ
Παναγιώτης Χ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

- Μέσα από δημιουργικές δραστηριότητες των μαθητών-τριών και έρευνα στο διαδίκτυο για συλλογή πληροφοριών για τις βιογραφίες των ηρώων, ολοκληρώθηκε η παρουσίαση για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Επανάστασης του 1821.

